

Háromfélék a dalok a világon. Szájban megülők, ingyenesek és földre pottyanók. A szájban megülőkön van egy horog, az beleakad az ember alsó állkapcsába, és benne is marad jó sokáig. Az ingyenes énekek folyton szólnak, és a szivárvány minden színében játszanak, kivéve a kéket. Kár, mert egy ének kék nélkül nem az igazi, bárki bármit mondjon. A földre pottyanó énekekkel nem árt vigyázni. Olyanok azok, mint a lovak, csak nyargalnak és szökdecselnek összevissza, gazdájuk nincsen. A lópata nyomot hagy maga után, az ének refrént.

Háromfélék a házak a világon. Lakottak, lakatlanok és építés alatt állók. Legjobb azok a házak, ahol laknak, de a lakatlanok se rosszak. Azokba szabadon be lehet költözni. Majdnem ugyanilyen jók a még fel nem épített házak, mert izgalmas belegondolni, miféle társaság költözik majd beléjük.

Háromfélék az emberek a világon. Nagyok, kicsik és közepes méretűek. A nagyok nem egykönnyen férnek el egy lakásban, de ezen Bélapács könnyedén segíthet. Rengeteg nagyot begyömészölt ő már a legkülönbözőbb helyekre. A kicsik örökké láb alatt vannak, de sehol máshol nem találni annyi aprópénzt, ugye. A közepesek bonyolultabb esetek, róluk sosem tudni, mit vesznek a fejükbe. Egyszer egy ilyen közepes méretű telket vett Loimában, és elhívott oda enni-inni kicsit, nagyot.

Háromfélék az állatok a világon. Bolhák, denevérek és vízilovak. A bolhák olyan kicsik, hogy a földre kell ereszkednünk, hogy tanulmányozhassuk őket. A bolhákkal semmit sem lehet kezdeni, de jó bámulni őket. A denevérek a sötétben röpködnek, világosban teljesen hasznavehetetlenek. A denevérek kissé elszálltak maguktól, olyan nagy feneket kerítenek ennek a sötétség dolognak, pedig mi, a többiek is sötétben bolyongunk. A vízilovak túl nagyok, és ezt maguk is tudják. Behemótságuknak mégis megvan az a haszna, hogy, ha velük mutatkozik az ember a városban, semmitől sem kell félnie. Egyszer egy víziló felkapott egy huligánt, meglengette, és nagy ívben az árokba teremtette.

Háromféle szakma van a világon. Suszter, ács és pék. A suszterek nem beszélnek, csak foltozzák a cipőket, és motyognak magukban. Egyszer egy suszter megszólalt, és rögtön el is rontotta a kezében levő cipőt. Az ácsok úriemberek, és mindenkit megbabonáznak, mert ők építenek a többi embernek házat, és büszkélkedhetnek a tudományukkal. Egyszer egy ács annyira eltelt magától, hogy elfelejtett jó munkát végezni, s a ház persze sutty, összedőlt. Pékekre csak akkor van szükség, ha éhes az ember. Egyébként gyúrogathatják a tésztájukat magukban. Egyszer egy suszter majd meghalt az éhségtől. Berohant a házba, és kenyeret kért az ácstól. A kiéhezett ácsnak nem volt. Elfutottak hát együtt a pékségbe, ahol rátaláltak a magányos pékre, és az adott nekik kenyeret. Utána a péket nem hagyták magára, hanem minden buliba bevették azontúl.

Háromfélék a férfiak a világon. Egyenesek, görbék és szögletesek. Az egyenes, az tiszta sor. Ha azt mondják neki: jó reggelt, azt válaszolja: jó reggelt. Ha a görbének kíván az ember jó reggelt, sose tudni előre, mit válaszol majd. Egyszer egy görbe például azt felelte: jó estét, ide a pénzt. A szögletesek közties formák az egyenesek és görbék között, és általában egyedül laknak.

Szögleteseknek nem érdemes jó reggelt kívánni, úgysem válaszolnak. A szögletesekbe valami gyártási hiba csúszott, de senki nem tudja, mi. Egyszerűen csak nem működnek.

Háromfélék a nők a világon. Szépek, csúnyák és borbélyfodrászok. A szépeket jó elnézni a sörkertben a lenyugvó nap fényében, de sötétben a szépek átváltoznak háziasszonyokká. A háziasszony aztán visszaváltozik széppé, ha a hátát simogatják a sötét téli hónapokban. A csúnyák jók és megbízhatók. Egy csúnyával az ember sokáig élélhet, az nem fog elmenni. A csúnyák közül sokan viccesek és kitaratók, azonkívül nem nyafognak semmiségekért. Egyszer egy csúnyát egy oszlop tetejére tettek hóban-fagyban három kerek órára. Ő meg csak állt ott, örült, mint szarka a farkának, és nagy hangon kiabálta: sült halat tessék! A borbélyfodrászok jó, hogy vannak, nélkülük az emberek haja lenőne a földre, és sehova se lehetne fennakadás nélkül elmenni. A borbélyfodrászok dalolásznak hajvágás közben, hajvágás után pedig kacarásznak a hátsó szobában, és cigarettáznak. Jó móka ezt rövid hajjal végignézni kívülről.

Háromfélék a gyerekek a világon. Mezeiek, Erdeiek és Bartók. A Mezeiek vannak a legtöbben, belőlük mindenhová jut egy pár, kivétel talán csak Savukoski, a Mikulás szomszéd faluja. A Mezeiek 98 centisek, és mind ugyanolyan piros kezeslábaszt hordanak. Ha egy Mezeitől kölcsönkéred a lapátot és egy kis homokot, a Mezei grimaszt vág, de odaadja. Az Erdeiek egészen más tészták, mint a Mezeiek. Az Erdeieknek sárga a kezeslábasuk, a hasukon kopásnyomokkal. Ezek akkor keletkeztek, amikor az Erdeiek szánkó nélkül csúsztak le a hegyoldalon. Amúgy erre figyelmeztették is az Erdeieket, de ők azt válaszolták, hogy áh, szánkóval nem lehet eléggé felgyorsulni. A Bartók teljes mértékben különböznek a Mezeiektől és Erdeiektől. A Bartók majdnem egy métereseek, kék kezeslábaszt hordanak, és folyton átkiabálnak a szomszéd homokozókba és udvarokba. A Bartók Anyukái és Apukái örökké le vannak strapálva, mert folyton zeng a fülük, és alacsonyan szállnak a homokgörmögyök körülöttük. Egyszer a Bartókat elvitték az erdőbe három napra, de a medve visszahozta őket, és azt mondta: ezt ne próbálják meg még egyszer.

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Kari Hotakainen Satukirja

Látó Szépirodalmi Folyóirat